

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

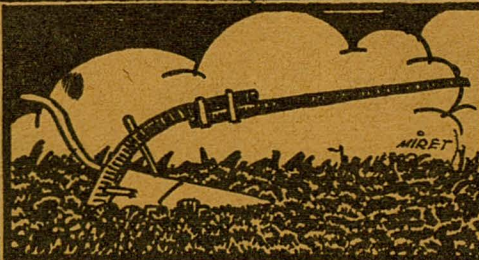
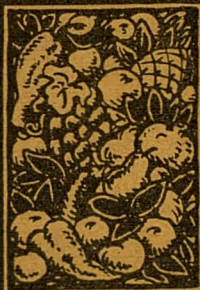
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any X

5 de febrer de 1926

Núm. 3

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SURIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgheu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1926, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

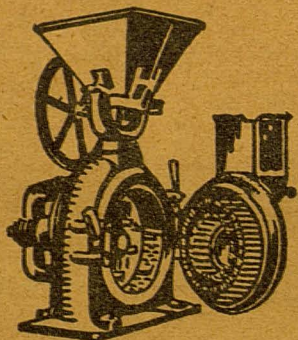
BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

Molí Triturador Belga

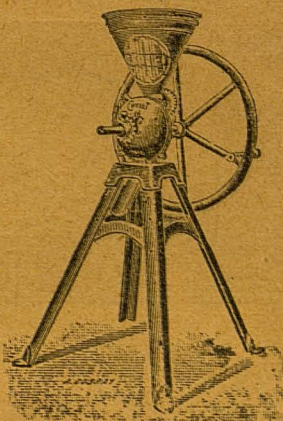
"Royal Triumph"

L'únic que
reuneix tots
els avantat-
ges i neces-
sitats per a
l'elaboració
de pinsos.

Tenim mun-
tada una
secció d'as-
saigs, on po-
den veure's
funcionar.
Referències
a satisfac-
ció. Moltes
facilitats de
pagament.

ELS més perfectes del món, molen,
tamissen i barregen amb una
sola passada totes les matèries, ja si-
guin dures, mig-dures o flonges: ce-
reals, palles, alfals, garrofes, terres,
sucre, calç, guix, tronc, fulles, dro-
gues, ossos,
ordi, civa-
da, draps,
sofre, espi-
gues de blat
de moro,
canyes,
adobs, etc.,
especial per
a barreges
: íntimes :

Grans existències de Molins a mà : Prospectes gratis

POLVORITZADOR "EL RATIONNEL"

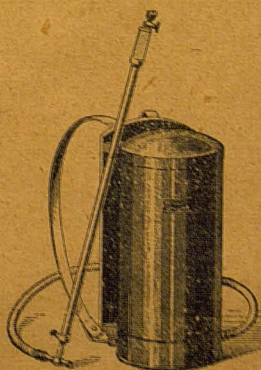
Per aire comprimit : Alta pressió continua : La compressió
de l'aire sols es verifica una vegada al dia : El més eficaç per
al tractament dels arbres : Adquirit pels Serveis Tècnics
d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya : Blanqueja
i pinta 100 metres quadrats en 10 minuts : Adoptat per més
de 200 pintors de Barcelona.

LA XERINGA AVICOLA

PER A TRACTAMENTS DEL
BESTIAR, AUS I JARDINS

Maurici Hening Representant

Consell de Cent (entre Muntaner i Casanova), 239 - Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

OLIVERS ARBEQUINS

L'OLIVER ARBEQUI, que de temps immemorial proporciona pletòriques collites a la molt coneguda comarca oleàcia d'Urgell, va creixent ses excepcionals aptituds a altres regions, fins al punt de reemplaçar amb feliç èxit a altres varietats d'assenyada apreciació, i poc a poc es veuen ampliades àrees immenses de cultiu fins dominar a les comarques que l'han assajat.

Realça l'estimació d'aquest arbre sa gran resistència a les sequedats, com ho demostra el que molts terrenys de secà amb precipitacions interiors a 300 mil·límetres per any, viu, prospera i fructifica el ARBEQUI.

El veureu ben dret en les costats pedregos, frondós en les terres soltes i sempre verd en les arenes i fins en els llocs menys favorecuts. En les terres de calc, com també en les argilenques mediant treballs d'artigaire apropiats a rompre sa compactivitat, arriba a donar produccions que van en continu augment i que poden ésser realment elevadíssimes quan els beneficis de l'aigua vénen a alentar sa tendència fructuosa.

Es notable aquest oliver per sa ràpida tendència a fructificar, essent molt comú, per poc que el sòl es presti i les cures de cultiu l'estimulen, a cobrir-se de fruits als pocs anys d'ésser plantat, ço que no succeeix a les altres varietats, que generalment adoleixen d'ésser tardanament a donar fruit.

Altra característica de l'ARBEQUI és la de permetre fàcilment ésser defensat de moltes plagues que en altres varietats causen estralls, així com el lliurar-se de les gelades.

Es recomana especialment aquest oliver:

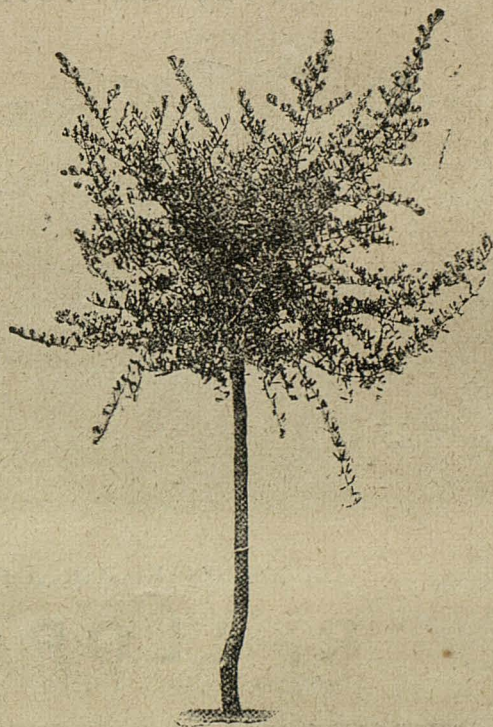
I. Per dar-se en la majoria dels terrenys, per pobres que signin.

II. Per sa notable resistència a les gelades.

III. Per començar son rendiment als tres anys.

IV. Per la facilitat de recol·lecció.

V. Per no causar en ell els estralls que en altres varietats, les malalties i pestes que se solen encevar en aquesta classe d'arbres.

PREUS:

		25 plançons .	25 pessetes
Plançons d'un any: Altura de 0'40 a 0'70 metres .	50	» . . .	45 »
	100	» . . .	80 »
Plançons de 2 anys: Altura de 0'80 a 1'20 metres	25	» . . .	35 »
	50	» . . .	60 »
Plançons de 3 anys: Altura de 1'20 a 1'50 metres	100	» . . .	110 »
	25	» . . .	40 »
	50	» . . .	75 »
	100	» . . .	150 »

Embalatge en bones caixes amb molsa, a 10 pessetes els 100 plançons.

El Cultivador Modern

Trafalgar, 76 (prop a l'Arc del Triomf)
Apartat 625 : Telèfon 1966 S. P.

Barcelona

DEMANIN-SE CATELGES D'ARBRES FRUITERS, FLORESTALS I LLAVORS DE TOTES CLASSES.

ESPECIALITATS TRUFFAUT

PER A LA AGRICULTURA

Sements seleccionades
Adobs, Insecticides,

CONCESSIONARI PER A ESPANYA:

R. LLOPART

Passeig de
Gràcia, 49

BARCELONA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -:- Fora: **Pessetes 10** -:- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: Conreu de la viola, per *Vicens Nubiola*. — Un agricultor demana un llibre, per *J. M. Riu*. — La tracció de sang en el conreu de l'arròs, per *M. Figarot*. — L'Escola Agrícola de Laeken (Brusselles), per *A. Portella i Feliu*. — El còlera de l'aviram, per *C. R. Danès i Casabosch*. — Una nota meteorològica, per *Josep Llovet*. — La destrucció de les plantes perjudicials, per *Agrícola*. — Notes i Comentaris. — Noticiari. — Informacions comercials, per *Lluís Märsal*. — Consultori, per *R. S.*

Conreu de la viola

EL conreu de la violeta començà als voltants de Niça (com en general el de tota flora tallada) quan el ferrocarril arribà a aquella regió relligant-la amb els centres populosos. Crisis vinícoles esperonaren aquest conreu i feren que altres regions hi dediquessin extensions de terra considerables. Hyères fou on es localitzà principalment aquest conreu, on avui hi ha unes dues centes cinquanta hectàrees plantades, que envien la violeta a París.

Antigament sols es conreava la violeta espontània, que floreix una vegada a l'any en les seves varietats dobles, blava, blanca i rosa. Després fou substituïda per la *viola odorata var. semperflorens* que floreix mantres vegades a l'any. D'aquesta en provenen totes les altres varietats, i les principals són:

Czar, que és una varietat antiga de flor gran d'un blau pàllid, amb la cua llarga, vigorosa, però un xic tardana. És d'origen anglès. El fet de tenir la cua llarga la feia estimada per a fer ramells.

Wilson, també antiga, d'un blau fort, amb reflexes metàl·lics, més primerenca que l'anterior, de pedúnculs també llargs, però dèbils.

Luxonne. D'un creuament fortuït entre la *Czar* i la *Wilson* en surt la *Luxonne*. És superior a les qui li donaren origen, podent-se dir que és la més conreada, perquè floreix molt, és vigorosa, té la flor grossa, olorosa, pedúnculs llargs i rígids i fullatge fosc.

Princesa de Gales és una varietat de primer ordre pel jardí particular, viatja malament i per això no és gaire conreada.

La *França*, varietat de flors molt grans, bell color i bon perfum; és bona per a l'aficionat, però poc productiva.

Demés hi ha les varietats *Almirall Avellan*, que té els pètals rogenes, d'on n'han sortit la *Hubérienne* i la *Madame Fosse* excellent varietat amb els pètals arrodonits, molt gran, de color roig-morat amb el centre blanc.

De la varietat *Luxonne*, per creuaments deguts a l'atzar, n'han sortit, entre altres, *Madame Fichet Nardi* i *Madame Shwartz*; la primera de flors d'un blau fosc, relativament petites; la segona amb els pètals més arrodonits i el blau menys fosc, amb les cues llargues i robustes. Viatja molt bé. La diferència entre aquestes dues varietats està en què la primera va bé en terrenys de formació, tant antics com moderns, i la segona va millor en les terres lleugeres i primes d'alluvió.

Aquest conreu pot fer-se de manera que la planta ocupi un any la terra o que duri tres o quatre anys. El sistema primer convé en les terres riques que en un any puguin ésser un conreu remunerador pel desenrotllament que prenen les plantes. En totes les altres terres convé més el segon mètode.

La violeta es multiplica per divisió de motes. Les divisions proveïdes d'arreletes es reuneixen de dues en dues o de tres en tres, tallant-les-hi les fulles massa grosses, i així es planten en el lloc definitiu.

També es pot multiplicar recollint en el mes de setembre tots els fils que produeixen les motes i que arrenen de tros en tros entre les motes. Es tallen els fils entre els nusos i es posen les plantetes en taules per fer-les arrelar. Es reguen sovint i el gener estan a punt de plantar.

En lloc del setembre també pot fer-se al mes d'abril, obtenint-se millors plantes per al moment de plantar.

La violeta va bé en totes les terres. Es planta generalment pel novembre, podent-se plantar fins al maig.

Després de treballar bé la terra, es nivella i es fan els crestalls a una distància de 50 a 65 centímetres, segons la fertilitat de la terra, i per tant, de desenrotllament de les plantes. Els crestalls es fan de sol ixent a ponent. Les plantes estan separades una de l'altra en els crestalls de 30 a 40 centímetres. Entren unes quatre centes plantes per àrea.

Al primer any poden plantar-se entremig pèsols, mongetes, ter-

rerer, etc. El seu conreu no fa gaire mal a la viola, i paga una part de les despeses d'instal·lació.

Si no es fa el conreu intercalat es planta en ambdues cares del crestall.

Una collita de trenta quilos de flors i dos cents setanta de fulles per àrea, treu de la terra :

Nitrogen	1.088 quilos
Acid fosfòric	0.548 »
Potassa	1.457 »

L'adob es posa quan s'acaba l'estiu, en el moment que es posa la planta en vegetació, emprant adobs fàcilment assimilables en els quals es fa dominar el nitrogen.

El professor Toussat, de l'Escola Pràctica d'Horticultura de Hyères, ha proposat la fórmula d'adob següent, basada en les exigències d'aquesta planta, per àrea :

		Fems.	600 kg.
Primer any.	quan es treballa la terra pel desembre.	Escòries 16/18 %	20 »
		Superfosfat 16/18 %	10 »
		Sulfat de potassa.	2 »
	En la primavera.	Nitrat de sosa.	2 »
Segon, tercer i quart any pel gener, cada any.		Nitrat de sosa.	5 »

Abans de la plantada, quan es treballa la terra, es comença per escampar les escòries i el sulfat de potassa, després els fems ; aquests adobs, doncs, són enterrats en treballar la terra.

Quan s'ha acabat de treballar, i abans de desterrossar, s'escampa el superfosfat, que es barreja amb la superfície quan tot rasclant s'aplana.

Els 2 quilos de nitrat de sosa del primer any es posen pel gener o febrer, quan les violetes són ben arrelades.

Els 5 quilos dels altres anys es donen en dues meitats : 2'5 dissolts en 25 litres d'aigua, en el moment de posar la planta en vegetació, quina solució es tirarà poc a poc en l'aigua de rec, els altres 2'5 quilos es tiren per sobre la terra, al voltant de les plantes, pel novembre-desembre i no més aviat, perquè el nitrat és immediatament absorbit.

Cada any, després de la collita de les flors, cap a darrers de març, es tallen les fulles, que poden servir per a l'alimentació de bestiar. Algunes vegades, quan les fulles tenen tendència a tornar a sortir es fa passar el riuat de bens per a obligar la planta a quedar en repòs. En tot l'estiu no s'hi fa res més.

Es posa la planta en vegetació a la segona quinzena d'agost. Es treballa la terra, s'adoba i es rega. Tractada així, comença a florir per Tot-sants fins al març. Abans d'arribar els freds s'installen abrics, formats de branques de bruc aguantades amb llistons fent bastidor, que es tenen inclinats amb estakes i filferros. Aquests abrics es dirigeixen d'Est a Oest.

Aquests abrics preserven les violetes dels vents del Nord, de la pluja, de rosades abundants i de la radiació nocturna, i asseguren la florida per les festes de Nadal i Cap d'any, que és quan la flor es pot vendre bé.

La collita és molt entretinguda (com la maduixa). S'han de collir amb tota cura; es reuneixen les flors en poms de cinquanta a seixanta violes i s'hi posen de dotze a vint fulles. Una dona cull i fa uns tres cents poms al dia. Aquests poms, perduda la humitat, car no es poden embalar humits, es posen en caixetes fetes de canya i vimet en nombre de 95 a 100. Així s'envien al mercat París, Anglaterra, Alemanya.

Al març, ja perquè les calors comencen a no deixar enviar, ja perquè el preu baixa, és el moment que tota la florida, que és molta, s'envia a les fàbriques de perfums.

És un conreu entretingut, és veritat, però recordo que en nostra comarca, molts dels principals conreadors de la maduixa se'n burlaven dels que van introduir-la anys enrera, i avui, tot i essent un conreu entretingut, en treuen bons beneficis.

VICENS NUBIOLA

Un agricultor demana un llibre

El senyor Baldiri Juscapressa creu necessària la confecció d'un llibre sobre els nostres conreus. Aquest llibre podria ésser format per un aplec d'estudis monogràfics redactats per agricultors de les diferents comarques i degudament revisats. Contenint semblant obra l'estudi pràctic de totes les produccions fins les més insignificants — perquè de vegades aquestes són ben remuneradores — tindria el pagès com una mena d'obra de consulta on trobaria aplanades moltes dificultats i insinuades les solucions en els casos que, per esquivar una crisi o buscar un millorament, tractés de canviar o modificar el seu procedir.

Aquest és el pensar del susdit senyor. La intenció que el presideix és del tot lloable. Si es pogués aconseguir una obra com la

proposada, tal com es presenta a primera vista, ben completa i pràctica, seria el *vademècum* per al pagès aplicat i que es preocupa del seu perfeccionament.

No ens correspon a nosaltres — que també escrivim, des del nostre bocí de terra — de respondre si és o no viable la idea proposada. Diem solament que, ara com ara, hi tenim ben poca confiança. No pretenem, doncs, donar la resposta a la proposició, sinó únicament exposar una opinió al marge de la mateixa.

Un llibre com el que es demana no pot improvisar-se amb breu temps. Si es vol que parteixi del coneixement de la nostra agricultura amb mires al seu mateix millorament, presuposa un llarg període d'una cultura agrícola prou estesa i prou intensa, que hagi anat produint els estudis dels conreus de totes les comarques, i que per medi d'una o altra forma de publicitat impresa, aquells coneixements hagin ingressat en el tresor comú de la ciència. De manera que el dia que sigui possible aquesta obra en forma seriosa i completa, serà com una fruita que madura i cau a son temps de l'arbre, ja suficientment estès i arrelat de la nostra cultura agrícola. Aleshores per via de recopilació dels treballs apareguts omplint les llacunes que hi haguessin, o bé per col·laboració totalment feta a propòsit per agricultors de les diferents comarques, seria l'ocasió, en tot cas, d'aparèixer l'obra proposada.

En el saber de les poblacions pageses existeix un aiguabarreig de veritats i d'errors. Moltes d'aquelles veritats han estat heretades per tradició i altres han estat apreses per les noves necessitats i els moderns ensenyaments. I dels errors també n'hi ha de tradicionals o rutinaris, i de moderns que provenen de vegades de propagandes massa comercials. En el discórrer d'un pagès entès qualsevol, en mig de veritats importants, assenyades i alguna hora inèdites, recollides dels passats i controlades per l'observació personal o bé apreses de nou en nou, es troben equivocacions lamentables tan empapades en el cervell del pagès com les mateixes veritats. Posseir l'hàbit d'anar destriant la veritat de l'error, posar a prova experimental allò que radica en la zona del dubte, presentar l'esperit obert a les ensenyances, tenir alguns coneixements generals sobre els factors que intervenen en la producció agrícola: veu's aquí la cultura que convindria que posseís tot pagès segons el pla que ocupa. Aquesta virtut, que és una de les bases per a fer les coses ben fetes, és també la que té d'anar produint aquell coneixement reflexiu de l'estat dels nostres conreus i anar-los donant a la llum de la publicació. És en aquest sentit que hem de constatar que ens trobem lluny de la maduritat.

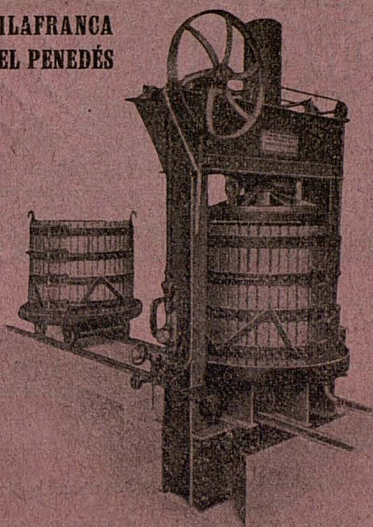
Les necessitats i ensenyaments moderns han fet que es desvetllessin algunes ànsies d'aprendre i que palpités cert neguit de millorament. Però el pagès per si sol no sempre pot valer-se ; necessita en molts casos que se li mostri allò que li convé, perquè ell no està, per molts motius, en condicions d'investigar-ho. Precisa un focus expedidor de cultura en les seves formes més diverses : publicacions, cursets, conferències, certàmens, estudis superiors, i això avui no existeix. Per aquest camí és com paulatinament aniria formant-se una pagesia orientada, que produiria amb el temps els estudis acabats de totes les produccions, comarca per comarca.

És de notar que si fos realitzable el llibre proposat, no li mancaria un petit inconvenient, i que en la nostra mà tenim un substitutiu que pot adquirir un valor equivalent al millor llibre. L'estudi de l'agricultura, com totes les branques del saber humà, no és una cosa estacionària, sinó que camina, a poc a poc, però sense parar i d'aquell estudi se'n van derivant les solucions pràctiques. De deu en deu anys es produeixen canvis de situació interessants en el problema de la producció, tant en l'ordre econòmic com en el pròpiament agrícola. Successivament van obtenint-se noves adquisicions, una planta nova, una varietat millor, una màquina, un insecte, un remei, que tal volta interessarà als nostres conreus. Aquest element viu, d'actualitat, que presenta l'agricultura, no hi ha manera d'encaixar-lo en una obra que queda closa en el moment d'ésser editada. S'acut aquí la solució que periòdicament podria fer-se un apèndix amb tots els estudis nous apareguts en el que atanyi a la pràctica dels conreus continguts en el llibre. Qui volgués en aquest cas l'obra sencera, hauria d'estar com subscrit a una publicació. Perquè es tractaria d'una verdadera publicació periòdica, ni més ni menys que una revista. Veu's aquí on hem anat a parar, i veu's aquí la solució.

Un llibre amb tots els conreus presenta, doncs, dues dificultats, la principal és que no produeix fàcilment, i la segona és que amb el temps contindria coses inactuals i n'hi mancarien de noves. La revista reuneix els dos avantatges contraris. Avui en un lloc, demà en un altre, es fa una observació, experiència o estudi, la revista ho recull i ho publica. De número en número hi desfilen les qüestions més variades, tots els conreus, tots els aspectes de la producció que apareixen amb el doble interès de l'actualitat. Quan una revista ja porta anys de publicació, es pot afirmar que ha tractat de tot, i l'índex mostrarà la situació d'un tema qualsevol que interressi en un moment donat. Veu's aquí com una revista de ciències i aplicacions, amb el temps i sense esforç, esdevé una obra de con-

Societat Enològica del Penedès, S. A.

VILAFRANCA
DEL PENEDÉS

*Sucursals a Reus, Criptana
i Xerez de la Frontera / /*

Trepitjadors : Premses
Bombes i Tota classe de
maquinaria vinícola : Mo-
tors i transmissions : Man-
gueres, resorts i aixetes
Material per a botilleria

*DEMANEU: Estudis,
Projectes i Pressupostos*

Prensa hidràulica «Atlas»
Aparells d'anàlisis de vins
Productes enològics :
Adobs : Sulfats i sofres

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

**Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat**

**Parlament, 9
Barcelona**

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ENCICLOPEDIA AGRÍCOLA

Publicada bajo la dirección de G. Wéry

Premiada por la Academia de Ciencias Morales y Políticas
y por la Sociedad Nacional de Agricultura de Francia

Formará una colección de tomos en octavo, profusamente ilustrados, de 500 a 700 páginas cada uno, los cuales se publican sin orden determinado, por ser independientes entre sí.

TOMOS PUBLICADOS

- Química agrícola (Química del suelo). *G. André*. (2.ª edición). 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Química agrícola (Química vegetal). *G. André*.—Tela, 15 ptas.
Viticultura. *P. Pacottet*.—Tela, 15 ptas.
Vinificación. *P. Pacottet* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Higiene y Enfermedades del Ganado. *P. Cagny y R. Gouin* (2.ª edición).—Tela, 14 ptas.
Avicultura. *Voitellier* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Dos tomos. Publicado el primero.—Tela, 12 ptas.
Cereales. *C. V. Garola*.—Tela, 14 ptas.
Riegos y drenajes. *Rister y Wéry*.—Tela, 14 ptas.
Las Conservas de frutas. *Rolet*.—Tela, 12 ptas.
Agricultura general (Labores y rotación de cultivos). *Diffloth* (2.ª edición).—En prensa.
Agricultura general (Siembras y cosechas). *Diffloth*.—Tela, 14 ptas.
Alimentación racional de los Animales domésticos. *R. Gouin*.—Tela, 14 ptas.
Entomología y Parasitología agrícolas. *Guénaux*.—Tela, 14 ptas.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. *J. Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Enfermedades no parasitarias de las Plantas cultivadas. *Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Lechería. *Martin*.—Tela, 12 ptas.
Arboricultura frutal. *Bussard y Duval*.—Tela, 14 ptas.
Material vitícola. *R. Brunel*.—Tela, 12 ptas.
Material vinícola. *R. Brunel*.—Tela, 14 ptas.
Prados y Plantas forrajeras. *C. V. Garola*.—Tela, 15 ptas.
Botánica agrícola. *E. Schribaux y Nanot*.—Tela, 12 ptas.
Zootecnia general. *P. Diffloth*. Dos tomos.—Tela, 27 ptas.
Microbiología agrícola. *Kayser*. 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Ganado lanar. *Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
Silvicultura. *Fron*.—Tela, 14 ptas.
Razas bovinas. *P. Diffloth*.—Tela, 15 ptas.
Aguardientes y Vinagres. *P. Pacottet*.—Tela, 14 ptas.
Las conservas de Legumbres, Carnes, Productos del corral y de la lechería. *A. Rolet*.—Tela, 12 ptas.
La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. *Saillard*.—Tela, 17 ptas.
Industria y comercio de los Abonos. *C. Puvionage*.—Tela, 14 ptas.
Construcciones rurales. *Danguy*.—Tela, 14 ptas.
Economía rural. *E. Jouzier*.—Tela, 14 ptas.
Compendio de Agricultura. *C. Seltensperger*.—Tela, 14 ptas.
Explotación de un dominio agrícola. *R. Vuigner*.—Tela, 15 ptas.
Apicultura. *R. Hommell*.—Tela, 14 ptas.
Cultivo hortícola. *L. Bussard*.—Tela, 12 ptas.
Cabras, Cerdos, Conejos. *P. Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
El Manzano de Sidra y la Sidrería. *G. Warcollier*.—Tela, 15 ptas.
Sericultura. *P. Vieil*.—Tela, 12 ptas.
Hidrología agrícola. *Diéner*.—Tela, 12 ptas.

TOMOS EN PRENSA

- Razas caballares. *Diffloth*. Un tomo.
Máquinas de labranza. *G. Coupan*. Un tomo.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Tomo II.
Ingeniería rural. *Provost y Rolley*. Un tomo.
Meteorología agrícola. *P. Klein*. Un tomo.
Análisis agrícolas. *R. Guillin*. Un tomo.
Higiene de la Granja. *Regnard y Portier*. Un tomo.
La Mimbrera (Cultivo y aplicaciones). *Leroux*. Un tomo.
Destilería agrícola e industrial. *Boutlanger*. Dos tomos.

De venta: en la LLIBRERÍA CATALONIA, Pl. de Catalunya, 17.—Barcelona

sulta, i aquest és precisament el seu singular mèrit, millor que el de proporcionar-nos una lectura més o menys recreativa periòdicament. Aplicant-nos el cas, hem de dir que posseïm sortosament aquesta solució. AGRICULTURA, que ja té deu anys d'existència orientada envers el profit pràctic de la nostra pagesia i es complau a recollir les experiències dels agricultors de tot arreu que les exposin, comença ja a tenir el mèrit d'una obra de consulta per un sens fi de qüestions d'ordre pràctic. Si diem que desitjaríem que encara fos millor, no cal res més que l'esforç de cada un per a enrobustir-la i propagar-la.

A un pagès li són indicades les lectures agrícoles, on mentre hi cerca el que li convé hi troba a més a més altres coses que no busca i que també li convenen. Però un pagès que llegeix un llibre o article amb mires a l'aplicació pràctica del seu camp, cal, demés, que sàpiga interpretar allò que llegeix. En la producció agrícola intervenen un conjunt innumerable de factors; uns són naturals: calor, terra, aigua, malures; altres són potestatis del pagès: treballades, adobs, varietats, terapèutica, etc.; altres són factors econòmics: preus, mercats, comunicacions, personal, etc. El que digui el llibre o article en parlar d'un tema concret, convindrà més o menys o totalment, o potser gens a les condicions del camp del pagès lector, i això, que és el que més li interessa saber, l'article no ho diu. L'autor parla per l'interès general dels agricultors, però solament pot dir el que li ha passat a ell, o exposarà els resultats dels seus estudis. Unicament el pagès que llegeix sap les condicions del seu camp i és ell qui ha de saber aplicar-se la part de la lliçó que li pertoca. De manera que el lector ha d'interpretar, segons les condicions especials del seu medi agrícola, els resultats proposats per l'autor. La manca d'aquest esforç complementari de qui llegeix origina dos defectes perjudicials: el d'aquells pagesos engorronits, que desconfien de tot allò que ve amb lletra de motllo, i el d'aquells altres que troben pedres filosofals a cada pas i que acostumen a pagar cares llurs innovacions extemporànies.

Diem tot això solament per a evitar que algun pagès es cregui que podria existir un llibre d'agricultura prou perfecte i complet que ja porti resolts tots els problemes del seu camp. Amb justesa, el senyor Juscafressa sols demana en el llibre que cerca una mica de solució o almenys un orientament per a resoldre els seus problemes. Efectivament, cada explotació és de més o de menys un cas particular, i l'agricultor que la dirigeix és qui deu resoldre, amb les orientacions apreses, els especials problemes que aquella presenti.

J. M. RIU

La tracció de sang en el cultiu de l'arroç

I

ELS que vivim de la terra, els que tenim la dissort de no poder tallar cupons, sinó que al més amaguem els nostres petits estalvis a un reonet de la calaixera (ço que vol dir que són pocs els diners que podem arreconar), som més d'una volta estranyats quan llegim que a tal nació hi ha aquest o aquell avenç agrícola, que ací o allà les petites indústries rurals rendeixen tants beneficis; llavors ens ve a la pensa aquell adagi: «De llunyes terres, llargues mentides».

Podria molt ben ésser que aquesta incredulitat fos filla de la manca d'illustració, però a voltes són altres les causes que fan que el pagès no adopti certes novetats. Si alguna vegada, seguint el seu impuls, ha introduït de fora alguna millora, aleshores entre la gent del camp tot són comentaris, i més encara quan els savis de cap de marge hi posen cullerada, que això passa amb massa sovintesa, i si el pagès no és pagès ben sencer, per por d'ésser la riota dels seus conveïns deixa de portar a terme aquella empresa.

No és cosa nova el que vaig a dir. Ja en 1911 vaig tractar de convèncer els cultivadors d'arròs de Catalunya, de la conveniència de substituir en la tracció animal el bestiar de peu rodó, més ben dit l'híbrid, pel boví, i em refereixo al mular, perquè el cavallar reuneix condicions molt bones que no té el matxo o mula.

Quan, construït el canal de l'esquerra, vaig posar en condicions d'ésser explotades per arrossals les terres ermes de prats més o menys salitroses, vaig fer-me més fort en la meva idea en veure la feina pesada, i no del tot satisfactòria, que feia una arada de quatre matxos desmontant terreny, és a dir, la feina coneguda per xarugar, i tanta era la meva convicció en el canvi d'animals, que en el Congrés Internacional d'arrossers que va tenir lloc a València l'any 1914, vaig demanar que la ponència digués quelcom, convenint que on no hi ha d'haver tracció de carro, és a dir, lleugeresa, és preferible el treball del boví al cavallar, i més encara al mular.

La llavor no tota va caure en terreny erm, puix més de quatre propietaris d'aleshores ençà han assajat d'aclimatar el bou com a bèstia de treball i... s'han vist vençuts, i tornen a comprar matxos o mules, i els més entenimentats, eugues. Per què aquest fracàs? Ben senzillament: perquè quan de cop i volta es porta una innova-

ció al camp, el pagès, recelós de mena, dubta, i en dubtar treballa sense interès, de mala gana, i més d'una volta s'esforça a què la innovació no doni resultat. El 80 per 100 de vegades, és el propietari el cap i causa del fracàs, perquè en pretendre introduir aquest canvi de motor de sang, convençut de la seva utilitat, puix ho ha comprovat a altres comarques, portà per fatxenderia bells exemplars de raça bovina, ben segur, sense preocupar-se de si aquella raça s'adaptaria a les condicions climatològiques i a la pastura del país; llavors comença el calvari de gemes, fins que tot fa cap a l'escorxador.

Demés, un dels inconvenients més grossos és que, com no hi ha costum de llaurar amb bous, no es troben bovers, puix el jornal·ler es creu menyspreuat de conduir una parella de bous, perquè sembla tipo de dropo o indolent un bover, i és clar, no es troben bons bracers per a desempenyar el càrrec; llavors s'ha de recórrer a pendre els jornal·lers que ningú vol sinó en temps de corre-cuita, o fer venir personal foraster, resultant bo i sempre bovers amb cent mil defectes, pretensiosos, exigents, àdhuc d'ésser l'amo del tot benèvol.

D'altres introdueixen bèsties fines, i en portar-les a terrenys pantanosos, de fencs bastos, carregats de clorurs, de seguida la salut es ressent, i adéu força, adéu boniquesa.

Cito aquests casos perquè els he comprovat, seguits de decepcions que han fet molt de mal, perquè els que sabien els avantatges de xarugar i revolar amb bous, avantatges deguts a tenir més flexible el peu que el mulat, i a tenir dos dits a l'unglot, ço que fa que no s'enfonsin amb tanta facilitat, dins els terrenys d'estacadós o en els alluvions de recent formació, s'han cansat de lluitar, abandonant seguidament la innovació.

Els petits cultivadors, els propietaris modestos que amb llur família conreen la terra, són els més indicats per introduir el treball mecànic del bou, però aquests tenen infiltrada la fatuïtat d'ésser amos d'un bon matxo o mula de 40 unces per amunt, que enganxat al carro amb bons rastres de campanes i picarols, tothom el senti passar; i és aquesta fatuïtat més d'una volta, si no la seva pobresa, la causa del malestar d'uns quants anys. Heu's aquí per què.

El matxo o mula és comprat a la fira, i sol tenir tres anys; els treballs als arròssals són de poca duració; tot es fa de pressa; la xarugada sol començar al febrer, i després ve rebaixar, entaular i revolar, és a dir, quatre mesos de feina forta, massa feina nlegada; després quatre mesos de pastura, més tard un mes i mig de tirassejar i batre, després l'animal trabat, pastura unes migrades herbes, fins altra volta el temps de xarugar, menjant de nit un gra-

pat de garrofes. Veus ací, doncs, un bon exemplar d'animal híbrid que ben prompte perd el llustre i les carns, com les energies, perquè en aquest temps de repòs és insuficientment alimentat: en haver de cercar-se la pitança trabat de mans, no pot moure's com desitjaria, refregant-se o rebolegant-se per lliurar-se dels tàbacs, mosques i mosquits que li xuclen la sang, fent-lo màrtir amb les mils de picades, perquè, seguint la moda, els hi han tallat la cua a la «garçonne». Pobres bèsties!

Per altre costat, si l'animal ha tingut la sort d'entrar en una casa de bona menjadora, llavors tot seguit es vicia per manca de treball, i un matxo viciat és la ruïna del pagès, perquè veient-se impotent per dominar-lo, el torna a vendre quan encara no ha clos, i és clar, la venda és feta amb una pèrdua d'un 50 per 100.

Els pagesos sensats, aquells que compten, que no viuen al dia, que no són vanitosos, que no s'avergonyeixen de lluir l'airós vestit de calçó curt i espadenya de l'hòstia, que no permeten que llurs mullers i filletes portin faldilles estretes i mitges de seda, indumentària que no fa lliga amb aquelles terres llissenques, on es necessita saltar ben sovint sèquies de rec o de desguàs; aquests pagesos compren eugues que, ultra treballar, fan cries, obtenint poltres, que bons beneficis reporten, i més si curen els animals per a què no degenerin; avui es veuen exemplars fills ja del país que són dignes de figurar en un concurs d'una fira i ésser premiats.

Sortosament, la cosa canvia; el pagès, sense adonar-se'n, pren afició al bestiar boví, i no hi ha masia que no tingui vaques lleteres o vedells de cria, i també n'hi ha que engreixen bous, tot amb la mira de tocar algun dineret, però més que tot per la producció de fems, ja que la indústria del porc, degut a les nombroses malalties, s'ha fet desastrosa.

Com sia que hi ha molt que parlar, deixarem per un altre dia l'acabament d'aquest escrit.

M. FIGAROT

Si us agrada AGRICULTURA, si esteu contents d'ella, mireu de propagar-la, de fer-la conèixer als vostres companys i amics. Assegureu la vida de la Revista, permetreu el seu millorament i proporcionareu als agricultors un mitjà d'aprendre coses útils i necessàries.

L'Escola Agrícola de Laeken (Brusselles)

EN l'època present de crisis i encariment dels serveis i treballs domèstics, que s'accentuen més cada dia, és necessari preparar, habitar i educar científicament les noies, tant les d'humil condició social com les més aristocràtiques i poderoses, per a la pràctica de les feines domèstiques i de la llar, que són i seran element primordial del benestar de la família i de la higiene i salubritat collectives.

Els diversos i aparentment insignificants detalls de la neteja de la casa i dels seus múltiples utensilis, els relatius al capítol interessantíssim de la cuina i art culinari, en tots els seus aspectes de preparació, conservació i condimentació d'aliments i formació de «menús» o llistes de plats variats i higiènics, des dels més senzills als de règims especials, per a nens adults, sans i malalts, requereixen un conjunt de coneixements científics i de pràctiques especialitzades, que és evident que no s'adquireixen actualment en els establiments culturals dedicats a l'ensenyament usual de noies i senyoretes.

Demés, l'èxode emigratori de les gentes del camp i dels petits pobles, cap a les ciutats i grans urbs, amb la consegüent congestió i encariment de la vida i a l'ensem l'abandó de les terres i conreus agrícoles, està originant un paorós problema econòmic que no té altra solució fonamental que la preparació i educació adequada dels nens i joves d'ambdós sexes, per a la vida del camp, no en el seu concepte primitiu i rutinari, sinó en l'acció més integral de vida sana i de productivitat agro-pecuària intensa i científica.

Les senzilles labors tan pròpies per a la dona, com són: la floricultura, l'horticultura i l'avicultura tractades racionalment; les petites indústries làctees, per a l'elaboració de mantegues, formatges i llets preparades (kéfir, yogourt, koumiss, etc) i els innombrables petits treballs manuals d'aprofitament domèstic de productes agrícoles, deuen constituir actualment en tot país civilitzat un conjunt d'ensenyaments pràctic-teòrics tan indispensables i tan importants almenys com els nostres «Institutos Generales y Técnicos».

Bèlgica, la culta, és la nació gloriosa que va a l'avantguarda en aitals estudis. L'Institut Escola Superior d'Economia Domèstica agrícola de Laeken (Brusselles), és un veritable model en aquests ensenyaments. En els seus jardins i camps de cultius i en els seus esplèndids edificis i granges agrícoles hi troben educació una mul-

titud de noies i senyoretas nacionals i estrangeres. Jovenetes aristòcrates de Suïssa, Holanda i de França, princeses poloneses, distingides damiselles americanes, russes, noruegues i fins alguna catalana, treballen allí humilment per a adquirir els hàbits de treball i els coneixements científics convenients amb el noble fi de *saber fer* i de *saber dirigir* les diferents labors d'una llar sana, laboriosa i feliç.

Aquestes alumnes seran molt prompte les modestes professores d'Economia domèstica que amb llur exemple i llurs iniciatives deuen fomentar en llurs països respectius l'amor a la vida del camp confortable i científica, i alhora fer fruir i aprofitar les bel·leses i generositats que sempre reserva la terra per a qui sap comprendre-la i estimar-la. Aquesta és, doncs, la finalitat d'aquestes escoles: despertar en llurs alumnes devoció i afecte a la terra fecunda que alimenta els pobles i és llur font inestroncable de riquesa i de benestar socials; formar bones i conscients mares de família, veritables mestresses de la llar, familiaritzades amb els coneixements tècnics i pràctiques manuals d'Agronomia, d'Higiene i Economia domèstiques.

Com a alumna d'aquest bell Institut oficial agrícola de Lacken, en els tres cursos que aquí he viscut, he pogut comprovar amb delectació les excel·lències dels seus ensenyaments, sàviament dirigits i patrocinats per l'Estat belga, i sorpresa del més pregon entusiasme, desitjo fervorosament que a la meua terra brollin i es desenrotllin ufanoses aquestes institucions culturals que siguin inici d'una vida de prosperitat i de benestar.

A. PORTELLA I FELIU

El còlera de l'aviram

D'arreu de Catalunya rebem consultes sobre la manera de combatre aquesta malura. Per això en aquestes línies en descriurem els símptomes essencials i explicarem la manera de combatre-la.

El símptoma inicial més gros i més pregon, i sovint l'únic senyal de la malura, és la congestió, i per tant l'augment de volum i farciment de sang del fetge. A l'estiu, però, i amb un corral de gallines fartes de blat de moro, molt enceses de sang i grasses o també alimentades amb sang d'escorxador, poden morir de repent alguns caps presentant la congestió del fetge (inflammat i replé de

sang). En tal cas, però; l'autòpsia demostra tractar-se d'una malaltia diferent del còlera de l'aviram.

L'observar atacada l'ouera, punt feble de la gallina, perquè en l'època de posta és sotmesa a un treball persistent, i el fetge voluminós, ple de sang, i de color de fulla seca en els casos crònics, dóna dret a afirmar segurament que es tracta de còlera. Els galls solen morir sobtadament per congestió cerebral, i quan la malaltia dura alguns dies poden veure's els testícols (fesols) plens de sang.

Si en un corral hom ha observat casos com aquests que acabem de descriure, ha de pensar que el corral és infectat, i cal que corri de pressa a cercar remei.

El còlera de l'aviram és una malaltia infecciosa; per això, un cap malalt pot donar la malura a tots els altres. El contagi té lloc fàcilment quan una gallina sana menja excrements o mocs o saliva de gallines malaltes, o grans, segó, herbes, etc., tocats per aquella femta, mocs o saliva, bevent en abeuradors infectats de la mateixa manera, etc. De vegades s'ha encomanat amb la sorra i terra remoguda i barrejada amb la femta dels animals malalts o morts que un petit ventijol aixeca i porta cap als animals sans que la respiren.

El més corrent és d'introduir la malaltia en un corral comprant aviram amalurada al mercat, tant gallines com coloms, ànecs, oques, indiots, etc., car tots poden patir el còlera.

Molt sovint el pagès, en quant nota els primers danys de la malaltia, comença a provar remeis i remeis casolans, sense, però, poder aconseguir cap resultat. Les barres de sofre fos, pebre, calç, posats a l'abeurador; la flor de sofre, el sulfat de ferro, l'alum, sal fumant, tani i moltes d'altres, no poden pas deturar la mortalitat.

Si al poble o a la comarca hi ha passa de còlera, cal mirar d'evitar que arribi al galliner. Per això caldrà no ficar cap nou animal al corral sense una prèvia observació de deu dies; si es posa malaltís un cap, se'l treurà tot seguit; no es compraran menjars per l'aviram en comarques infestades; no es permetrà l'entrada al galliner de persones o gossos de fora de la masia. Com a precaució, demés, un parell de cops la setmana es farà una desinfecció general de la següent manera: gratar i fregar les parets, menjadores, saltadors, ponedors, etc. Si el paviment és enrajolat es frega amb sal fumant. Si és de terra es picarà i la terra es recollirà en munts i es cremarà. Les parets, sòl, sostre, etc., es rentaran amb una solució desinfectant.

Si el mal ja és a dins, cal separar els caps malalts o sospitosos

dels caps sans, i cada dia inspeccionar els sans per veure si algun ha caigut malalt. Cada dia, demés, s'haurà de ruixar el galliner amb una solució desinfectant.

Els caps morts es cremaran.

Els caps malalts es poden curar amb injeccions de sèrum anticolèric, donant dues injeccions de dos grams cada una sota la pell del pit, fins a aconseguir la cura, la qual s'assolirà en totes les gallines que tinguin el mal al començament o quan aquest no ha arribat a produir lesions en òrgans fonamentals. Aquest sèrum és preparat per l'Institut F. de L. W. Gans, Oberursel (Alemanya), i està a la venda a Barcelona.

Els caps sans s'han de vacunar per a evitar que agafin la malura. Aquesta vacuna és preparada a gairebé tots els laboratoris biològics nacionals i estrangers. Els seus efectes duren un any. La vacuna es dona en injeccions d'un centímetre cúbic en la carn del pit. Els seus resultats són excel·lents.

Cal recomanar als avicultors que en observar els primers símptomes sospitosos no s'entretinguin a provar remeis casolans, per tal com la malura es propaga ràpidament, creixent en extensió i vi-rrior. El millor és cridar de seguida el veterinari, per a què diagnòstiqui el mal i apliqui la vacuna o el sèrum anticolèric.

C. R. DANES I CASABOSCH

Una nota meteorològica

EN l'estudi del clima empordanès ocupa un dels primers llocs la coneguda tramuntana, i un fet relacionat amb ella, que es repeteix molt sovint per cert, ha estat observat per tots els agricultors de la comarca. Em refereixo al fet que després d'una pluja o d'un temps cobert més o menys durador, vénen immediatament uns quants dies de tramuntana, i llavors a més del mal que ocasiona com a vent massa fort, el fet de seguir a una pluja porta nous perjudicis de certa influència per a l'agricultura.

Evaporant ràpidament l'aigua que la terra havia recollit durant la pluja anterior, sense ni dar-li temps d'infiltrar-se a les cares baixes, anulla els efectes d'aquella, i les plantes no en gaudeixen ni poc ni molt. A més té una marcada influència sobre certs conreus, particularment els de llavor petita, com són els naps, planta que podia donar bons resultats destinada a aliment del bestiar boví, si el clima li fos més favorable. El fet que suara esmentàvem acaba potser, de reduir-li l'àrea de conreu, dificultant la germinació de

la seva llavor. Com a tots els vegetals, li cal per germinar un grau convenient de calor i d'humitat; tractant-se d'una grana petita, s'enterra molt poc fonda, i el que passa és que en les capes més altes el terreny no pot donar-li el grau d'humitat que necessita, i no germina, cosa que remeia l'agricultor sembrant després d'un pluja, o un temps cobert esperant la pluja que vindrà per a proporcionar l'humitat necessària. Però si aquesta pluja és d'aquelles que van seguides de tramuntana, el mal és pitjor, perquè si bé és veritat que s'inicia la germinació, ens trobem amb què el vent facilita l'evaporació de la capa superficial del terreny, aquesta se seca, torna a faltar el grau d'humitat, la germinació més o menys avançada es para, i la grana mor; ço que fa que no sigui rar per a obtenir un camp de naps haver de sembrar-lo tres i quatre vegades.

Per aquestes i altres raons el que esmentem és conegut de tothom i és interessant saber-ne la causa; però abans d'estudiar-la recordem a què són deguts el vent i la pluja, els factors que entren en joc.

Quan, a causa d'haver-se escalfat un punt de la terra més que els altres, la pressió disminueix en aquell punt, seguint les lleis naturals, l'atmosfera, que tendeix sempre a equilibrar les pressions, trasllada l'aire dels llocs de més alta, als de més baixa pressió. El moviment d'aquestes masses d'aire és el que anomenem *vent*, i el punt de més baixa pressió cap a on concorren els vents, *depressió*.

Quan aquestes masses d'aire més o menys saturades d'humitat, que vénen de tots costats, es barregen en arribar a la depressió, les que vénen dels llocs més calents, i per consegüent les que tenen més temperatura, es refreden; d'aquest refredament en ve la condensació d'una part del vapor d'aigua, es formen núvols, el cel es tapa i ve la *pluja* si la intensitat dels esmentats fenòmens ho permet. Ara, que no totes les pluges són degudes a depressions, ni les d'estiu, sobretot, es deuen a altres causes que no recordarem per no complicar i perquè no entren en el cas que ens ocupa.

Vist això, recordem que la majoria de les pluges de la nostra comarca són degudes a depressions que es troben pels volts de Catalunya i Balears.

Recordem també que els vents no concorren cap al centre de la depressió en línia recta, sinó que segueixen una trajectòria corba, teòricament en forma d'espiral, degut, es creu, a la rotació terrestre i a la força centrífuga, trajectòria que ve quelcom modificada per les condicions orogràfiques, que oposen més o menys obstacles al pas dels vents. Doncs, bé, en aquestes condicions, quan es troba una

depressió al golf de Gènova, com en totes el vent concorre cap allí de tots els costats. Del Sud-oest sobretot, per anar-hi amb molta facilitat i molt de pressa, car no troba res que li tapi el pas. Efectivament, així succeeix, i grans masses d'aire, d'aquest cantó, es traslladen ràpidament per a equilibrar la depressió, originant un vent que travessa l'Empordà en el sentit $N \rightarrow S$: és la *tramuntana*.

Hem dit que una depressió prop de Catalunya ocasiona pluges en aquesta regió, i veiem ara que una depressió a les costes d'Itàlia ocasiona la *tramuntana*.

Però no hem d'oblidar un punt molt important, i és que les depressions tenen certes propietats: es mouen, es deformen, es borren o s'accentuen. Es mouen a velocitats variables, segons l'estació de l'any, més grans a l'hivern que a l'estiu, amb un promig de 15-30 quilòmetres hora i amb una direcció general de $O \rightarrow E$.

És molt possible, segons això, que una depressió formada, o que passi per les costes catalanes, arribi al golf de Gènova en poc temps. El que passaria en aquest cas, seria que la mateixa depressió hauria produït, primer, una pluja o un temps cobert general a Catalunya, que poc a poc en apartar-se la depressió s'hauria asserenat el temps, bo i començant a canviar la direcció del vent, fins que en arribar a Gènova la depressió, a la nostra comarca bufaria la *tramuntana*, i tot això en l'espai de pocs dies. Ja tenim un cas, que no és altre que el que ens ocupa.

Més no passa sempre així. La depressió pot seguir un altre camí; o bé l'aire que ve de tots costats pot equilibrar la pressió, i la depressió desaparèixer abans d'arribar al golf de Gènova, i en aquests casos mancaria la *tramuntana*. Pot formar-se aquí una depressió molt petita dirigint-se d'O. a E., però malgrat els vents equilibradors, persistir la causa engendradora amb més intensitat, i en aquest cas en lloc de desaparèixer s'accentuarà encara més la depressió, i després d'un temps lleugerament cobert vindrà una forta *tramuntana* per un procés anàleg a l'anterior. Una depressió pot passar o formar-se directament a Itàlia, i farà *tramuntana* sense ploure prèviament aquí. I en fi, la *tramuntana* pot no ésser deguda a cap depressió, sinó a un *anticicló* o centre d'altres pressions.

Es a dir, que forçosament no ha de fer *tramuntana* després d'una pluja ni recíprocament; però en resum podem dir que una pluja serà seguida de *tramuntana* sempre:

Primer. Que sigui deguda a una depressió.

Segon. Que es mogui en direcció al golf de Gènova.

Tercer. Que durant el camí no s'equilibri i desaparegui.

JOSEP LLOVET

La destrucció de les plantes perjudicials

DIVERSOS són els procediments que té a la seva disposició l'agricultor per a destruir les males herbes. Val la pena que els descriguem, encara que només sigui breument, perquè les males herbes no han d'ésser mai oblidades i les revistes agrícoles no haurien de descuidar aquest tema, cridant sovint l'atenció dels lectors sobre la necessitat de lluitar constantment contra elles.

En aquesta lluita, com en totes, val més prevenir que curar. Per això l'agricultor ha de mirar d'evitar la infecció del seu camp no introduint amb les llavors de les plantes cultivades llavors de les plantes adventícies perjudicials. La primera cosa que ha de fer, doncs, és procurar-se llavors pures, encara que li costin un xic més, car la petita despesa li serà compensada amb escreix pel millor desenrotllament que assoliran les plantes cultivades, lliures d'una competència.

La infecció dels camps pot tenir lloc també amb el bestiar, el qual pot portar enganxades entre els pèls llavors infestants, o amb les màquines que hagin treballat en camps envaïts per les plantes adventícies.

En general, però, el medi més corrent d'infecció és el dels fems, que porten llavors que han travessat sense alteració l'aparell digestiu dels animals o que hi han estat barrejades junt amb detritus i sobres de tota mena.

Quan el camp és envaït per dir-se que per cada planta, o almenys per cada grup de plantes, s'ha de seguir un procediment diferent d'extinció; no ens proposem, però, fer en aquestes línies tal estudi, sinó solament enumerar els diversos procediments generals als quals pot recórrer l'agricultor.

El primer és el clàssic de les treballades, les quals tenen per objecte destruir directament la planta arrencant-la més o menys completament i exposant-la a l'acció dels raigs solars que sequen les arrels, i al mateix temps impedir que es propagui, sigui produint llavors, sigui mitjançant llurs arrels. Per donar major eficàcia a la treballada pot completar-se treient les plantes arrencades del camp i cremant-les o fent-les secar en un lloc apartat.

Per a certes plantes dotades de gran resistència, les treballades han d'ésser fetes sovint. El mateix passa amb aquelles que poden, com el gram, reproduir-se per trossos d'arrels. En aquests casos,

ultra la freqüència de les treballades, convé també de treure les plantes arrencades del terreny que infestaren.

Les treballades de destrucció poden fer-se en tota època. Teòricament almenys, convindria fer-les tot just les plantes comencen a aparèixer, perquè aleshores, petites com són, no han tingut temps de fer gaire mal. Les de primavera, ultra a polvoritzar la superfície de la terra, evitant l'evaporació, tenen aquest avantatge.

Però quan es tracta de netejar un camp molt envaït, els treballs de destrucció acostumen a fer-se a l'estiu, època en la qual el sol ajuda, secant ràpidament les arrels que l'arada posa al descobert. Hi ha casos, però, quan les plantes a destruir són sensibles a les gelades, que pot convenir de fer les treballades a l'hivern. Un altre procediment és el de tallar les plantes infestants; s'usa bastant als països americans, on s'han inventat màquines especials que fan aquesta feina. En general, però, no dóna gaire resultat, perquè la planta rebrota i s'ha de començar de cap i de nou. Per algunes plantes, però, dóna resultat.

Encara que no ens sembli recomanable, hem d'esmentar el sistema que hem llegit que s'usa a algunes regions de l'estranger, consistent en convertir en prat el camp envaït. Per això se sembra d'hora i molt espès el camp d'una farratgera com l'alfals o amb sorgo o amb civada, etc., de manera que aquesta planta recobreixi tota la superfície i sufoqui les plantes adventícies. Ignorem els resultats d'aquest procediment, però ens sembla que en la lluita que s'entaula, les plantes adventícies, rústiques, fortes, poc exigents ben sovint, no han de portar la de perdre.

D'algun temps ençà es recomana i s'usa amb èxit satisfactori l'emprament de solucions càustiques. A nosaltres ens sembla que l'esdevenidor és a elles reservat i que els pagesos acabaran per adoptar-les arreu com a medi corrent per combatre les males herbes. Encara que d'aquesta qüestió ens haguem ocupat altres vegades a les planes d'AGRICULTURA, no ens sembla inútil de fer un resum de la qüestió.

Heu's aquí, per la història de la qüestió, l'enumeració de les principals substàncies que han estat recomanades i les fórmules en què s'usen. En 100 litres d'aigua :

- a) 1 quilo de carbonat de sosa i .15 d'anhidrid arseniós.
- b) 1 quilo d'hidrat de sosa i 5 d'anhidrid arseniós.
- c) 5 quilos de sulfat de coure.
- d) 7 quilos de sulfat de ferro.
- e) 5 quilos de sal comú.

- f) 3 a 7 quilos d'àcid sulfúric.
- g) 1 quilo de clorat amònic.

Aquestes solucions s'apliquen amb polvoritzadors, dels quals n'hi ha, per les grans extensions, que són portats per animals

Les d'àcid sulfúric són les que van estenent-se cada dia més, sobretot a França, per combatre les males herbes dels camps de cereals. Segons la mena de planta infestant que predomini, el tractament es fa des de desembre al març.

També s'ha provat d'injectar al terreny, quan aquest és molt infestat, solucions tòxiques, però com es podia preveure, els resultats no han estat gaire convincents i les proves han estat abandonades.

En conclusió, podem dir que per a la destrucció de les males herbes el pagès disposa de tres procediments. Els dos primers són clàssics i consisteixen un a impedir la infecció del camp i l'altre a impedir el desenrotllament i propagació de les herbes arrencant-les amb la major freqüència possible. El tercer procediment, que desperta les nostres simpaties, consisteix a tractar els camps envaïts amb solucions càustiques que no perjudiquin les plantes conreades, però que ataquin les herbes perjudicials.

AGRICOLA

NOTES I COMENTARIS

La utilitat indirecta dels boscos

És molt estesa l'opinió que els boscos augmenten la quantitat d'aigua de pluja en grans extensions. El professor alemany Ebermayer, a Baviera, ja fa temps que, després d'uns estudis força minuciosos, va treure la conseqüència que en els plans, la influència del bosc en la pluja és mínima, però que augmenta amb l'elevació. A Suècia, assaigs fets en 400 estacions durant un període de 15 anys, demostren que un terreny amb un 56 per 100 de bosc rep un 3 per 100 més de pluja que un altre que solament té un 17 per 100 de bosc baix o brolla.

El Govern de la India, d'experiències fetes prou curosament, treu el resultat de què la influència del bosc en la quantitat total d'aigua caiguda és insignificant.

Els boscos, però, tenen una gran influència en la conservació i repartiment de l'aigua. Els arbres disminueixen la força de llur caiguda en les pluges tropicals. La superfície de la terra en un bosc està formada per la matèria orgànica procedent de la descomposició de les fulles i troncs caiguts, la matèria dels quals, fortament

humífera, està capacitada per absorbir grans quantitats d'aigua, la qual és cedida amb prou parsimonia per a permetre fer constant el curs dels torrents i rierols que travessen les superfícies forestals, sempre que ho permeti la natura geològica del subsòl.

En canvi, una forta pluja sobre una vessant pelada de muntanya, no és absorbida, i origina una important acció denudadora, arrossegant aigua avall la terra i llimant el costat de la muntanya

La probable producció d'oli al món

El senyor Bonnet, director del Servei d'Oleicultura de França, publica les següents previsions per la collita d'aquest any :

França... ..	70.000 quintans mètrics
Tunísia... ..	300.000 »
Argèlia... ..	300.000 »
Marroc... ..	100.000 »
Portugal... ..	220-250.00 »
Espanya... ..	3.000.000-3.200.000
Itàlia... ..	1.600.000-1.650.000

A Grècia la collita serà inferior a la de l'any passat, que fou de 1.200.000 quintans.

En resum, pels països esmentats, la collita en 1924 fou de 6.229.000 quintans; segons les previsions de Bonnet, la d'aquest any serà sols de 5.600.000.

L'èxode rural als Estats Units

El fenomen de la concentració de les poblacions rurals envers els centres urbans no és un fenomen nou ni a Europa ni a Amèrica. Però la intensificació de la producció industrial i la gran crisi de la guerra l'han accentuat.

Per primera volta en la història dels Estats Units, l'últim cens demostra que un xic més de la meitat de la població viu a les ciutats.

El fet és interessant de constatar, perquè posa en evidència la universalitat del fenomen de l'èxode rural.

I és també força interessant de remarcar que com més es mira de fer còmoda la vida del camp, més s'accentua el desig de viure a ciutat. Es pensava que el telèfon hauria tingut la virtut de retenir els pagesos al camp i que un perfecte servei de correus i telègrafs hi hauria ajudat; que la llum elèctrica, la possibilitat de tenir econòmicament aigua potable i calefacció, que els fonògrafs, la radio-telefonía i l'automòbil, que transforma les finques en propietats suburbanes, haurien deturat l'emigració. Res d'això no passa. L'agricultor s'estima més la ciutat i si compra automòbil és per passejar-se els diumenges i per un dia de camp.

Aquest de l'èxode rural serà segurament el problema més greu de l'economia mundial durant el present segle.

El tractament d'hivern dels arbres

Tornem-ho a repetir : val més prevenir que curar ; val més defensar les plantes a l'hivern que no pas a la primavera o a l'estiu. El tractament és més econòmic i més eficaç.

Hem publicat moltes fórmules recomanades per eminents agrònoms ; heu's aquí una altra que recomana Paillot, director de l'Estació Entomològica de Saint-Genis Laval, a França :

Sulfat de coure	2 quilos
Calç en pols	4 »
Petroli	10 litres
Aigua	90 »

Aquesta emulsió s'obté de la següent manera : Es dissol primer el sulfat en 25 litres d'aigua ; en un altre recipient es prepara la lletada de calç espessa, emprant 5 litres d'aigua bullent pels 4 quilos de calç. L'ús de l'aigua calenta és indispensable quan el temps és molt fred. Després es tira a poc a poc el petroli en la lletada encara calenta, remenant amb una escombra. S'obté una pasta espessa i gelatinosa. Aleshores s'afegeixen 10-15 litres d'aigua, i aquesta emulsió es tira en la solució de sulfat remenant amb un bastó, i es completa el volum fins a 100 litres.

El precipitat que es forma queda en suspensió i l'emulsió és molt estable i pot conservar-se durant llarg temps.

Per reconèixer un ou fresc

Res no és més desagradable i fins perillós que menjar ous vells, més o menys alterats. A ciutat la cosa és corrent, per tal com hi ha comerciants sense escrúpols que venen com a frescos ous que tenen molts mesos de mala conservació.

La recerca d'un procediment que permeti la determinació de l'edat d'un ou ocupa molta gent, sense que per ara s'hagi aconseguit de trobar-ho. Sembla, però, que ara ens hi hem acostat amb els estudis d'Andreu Levy, el qual, en una comunicació a l'Acadèmia de Ciències de París, afirma que es pot saber si un ou té més de 24 hores.

Aquest senyor ha observat que examinant un ou amb llum elèctrica forta, es veuen unes taques clares degudes al començament de secatge de la closca, si té més de dos o tres dies. L'absència de taques indica, per tant, que l'ou és del dia en el sentit literal del mot i no en el que solen donar-hi al comerç.

L'electricitat i les plantes

És conegut des de fa molts anys que l'electricitat manifesta una acció directa damunt el desenvolupament de les plantes.

Recentment, però, un agrònom italià, Pirovano, ha aconseguit resultats extraordinaris sotmetent el pollen de les plantes a l'acció de l'electricitat, abans de la fecundació. Per bé que els estudis siguin tot just al començament, hom pot començar a preveure fets de la més alta importància agrícola, sobretot pel que es refereix a la

modificació elèctrica de les qualitats hereditàries de les plantes. Un exemple dels resultats obtinguts és el següent: una carbassera tractada elèctricament ha produït 20 fruits i més, mentre normalment no en dóna més que un parell.

Serà molt interessant d'anar seguint aquests estudis que el Govern italià ajuda i protegeix decididament.

Les vitamines de la llet

Les vitamines són substàncies que hom no ha pogut encara isolar, la natura química de les quals és desconeguda, però que són indispensables per al funcionalisme i creixença dels organismes.

Hom les classifica en tres classes: la vitamina A, anomenada també liposoluble, és factor principal del creixement; la vitamina B, regulariza el sistema nerviós; la vitamina C, poc resistent, es revela especialment com a antiescorbútica.

La llet conté les tres menes citades de vitamines, però les porta en la proporció que existeixen en els aliments ingerits per les femelles productores, per tal com aquestes no estan capacitades per accomplir la seva síntesi.

Les vitamines, especialment la vitamina C, són fràgils i fàcilment destruïdes per l'escalfor, la llum, l'aire o l'envelliment. La producció de llet crua asèptica és irrealitzable. Això no vol dir que de por de fer perdre les vitamines de la llet per l'esterilització faci abandonar aquesta, que potser és el progrés més gran de la higiene de l'alimentació de la mainada.

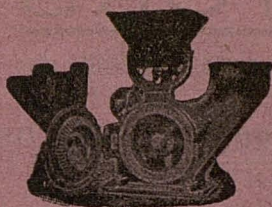
L'esterilització no destrueix tampoc necessàriament les vitamines. Les llets que més es conserven són la llet bullida cinc o deu minuts i la llet condensada dolça.

D'altres preparats làctics: llet en pols, llet homogenitzada, sèra, etcètera, són escorbutígens, però poden també ésser utilitzats en l'alletament artificial, car són inofensius si es té cura de donar als nois o animals criats artificialment unes culleres de suc de taronja o llimona, que són molt rics en vitamines C.

VITICULTORS

SULFATEU AMB CALDOS A BASE DE SOSA

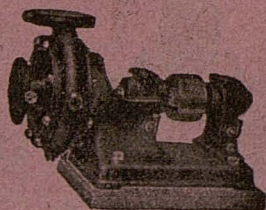
**Demaneu fullets explicatius i fórmules gratuïtes a SOLVAY I C.^a,
Apartat 403, o Passeig de Gràcia,
44, 2.º, 2.ª :: BARCELONA**

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

GERR.
KÖRTIN

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

**Sempre
existen-
cies!**

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:
VILADOMAT, 158 i 160

MADRID:
NÚÑEZ DE BALBOA, 6

PRODUCTOS ENOLÓGICOS

DE LA CASA

J. LAFFORT y C.^a
de Burdeos

Clarificantes, Antifer-
mentos, Taninos, Sa-
vias. Gelatinas, etc.

Placas para bocoyes
y barriles

Toda clase de
APARATOS DE
LABORATORIO

de la casa

DUJARDIN FRERES
DE PARIS

Báscula portátil

sistema

"NOGUERA"

de la casa

VILA
DE BEZIERS

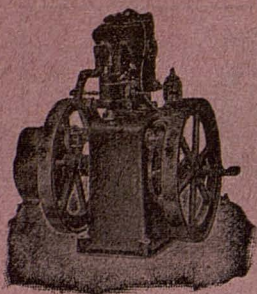

Garantida. La más
práctica. Precio muy
reducido y de mucha
resistencia

PEDRO SANS - Representante
Leona, 13, entl.º - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

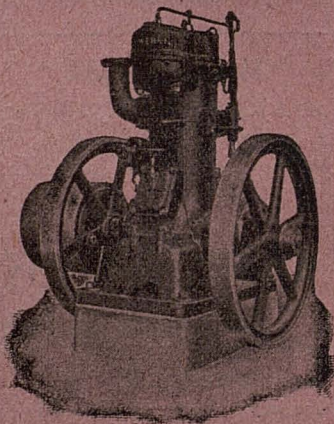
GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM I FORÇA

Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

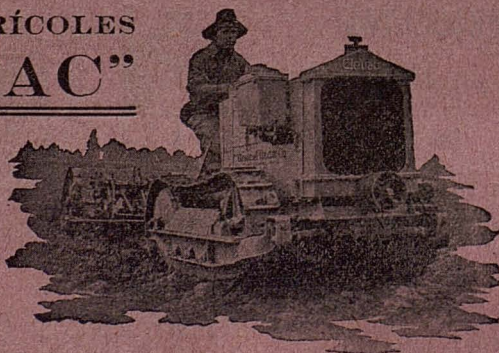
Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el
"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

NOTICIARI

Els Consells provincials de Foment respiren encara. Ha estat publicada una Reial ordre suspenent l'aplicació de l'altra que condemnava a mort els Consells de Foment. El senyor Arche, sub-director d'Agricultura i pare de la Reial ordre, per aquesta vegada ha perdut.

A Vilafranca s'ha celebrat una assemblea vinícola, amb l'assistència del nou director d'Agricultura, senyor Villando. Aquest senyor ha promès moltes coses.

La Cambra Agrícola del Penedès li presentà un escrit en el qual es demanava la implantació de les següents mesures de protecció:

- 1.ª Repressió de les falsificacions de tots els vins.
- 2.ª Us exclusiu de l'alcohol vínic en les begudes i restricció de l'empleu dels industrials només per a usos industrials.
- 3.ª Prohibició d'elaborar alcohol de morenc i d'altres matèries estrangeres.
- 4.ª Prohibició de fabricar alcohol directament de la remolatxa, mels i altres, afavorint la desgravació i els empleus de l'alcohol vínic fins a la resolució completa de la crisi vitícola.
- 5.ª Creació d'un servei de vigilància i repressió del frau, amb funcions independents, per assolir el millor compliment de la llei.
- 6.ª Establiment de la declaració de collites i de moviment de vins com a assaig per a colliters i comerciants, arribant, si fos necessari, a les guies de circulació com a mesura més completa.
- 7.ª Supressió total dels arbitris i impostos de consum a les poblacions, sobre els vins comuns fins a 14 graus.
- 8.ª Auxiliar l'exportació amb el crèdit i les devolucions de l'impost sobre l'alcohol emprat.
- 9.ª Limitació de les plantacions de vinya per a evitar l'excés de producció i l'enviliment del producte en la forma fixada pel Reial decret de primer de setembre de 1924, o per Municipis.
10. Perfeccionar l'elaboració de vins.

El Consell de Foment de Barcelona s'havia dirigit a la Direcció de Rendes públiques, demanant que es prohibís als ajuntaments l'aplicació d'un impost gravant l'entrada dels vins a les poblacions. L'esmentada Direcció ha contestat «que no ha lugar» i que les coses continuïn com fins ara, perquè anem molt bé.

L'Enològica de Vilafranca del Penedès donarà del 22 de febrer al 20 de març un curs pràctic d'anàlisi comercial de vins per a productor o comerciants.

Aquell qui vulgui assistir al curs ho ha de demanar al director de l'Enològica, abans del 14 de febrer, per carta, fent constar el seu nom, lloc de residència, edat i si és viticultor o elaborador o comerciant de vins.

Nova aplicació de l'eucaliptus. Als Estats Units s'ha aconseguit, segons diu la premsa, la fabricació de paper partint de la fusta d'eucaliptus.

Per tractar de l'aigua a les Garrigues, sota la presidència de l'alcalde, s'ha celebrat a Lleyda una important reunió de propietaris de les Garrigues, per a donar compte d'un projecte de proveïment d'aigües en aquella comarca, la qual sofreix, generalment, les conseqüències d'un perllongat eixut. S'acordà aprofitar la vinguda del ministre del Treball a inaugurar l'estació monumental, per a pregar-li que sigui intèrpret davant del Govern de les justes aspiracions de la comarca, la qual es troba en situació apuradíssima, i que gestioni del ministre de Foment la tramesa de tècnics per a l'estudi del projecte.

Fou anomenada una comissió gestora, presidida per l'alcalde d'aquesta capital, de la qual formen part els alcaldes de Mayals, Castellaus i Llardecans i un beneficiat de la Catedral, i que es posin els dits acords a coneixement del president del Consell de ministres i ministres del Treball, Foment i Governació.

La collita de cereals i lleguminoses a Espanya en 1925 ha estat la següent: Blat, 44.250.710 quintans mètriques; segol, 7.589.947; ordi, 21.538.630; civada, 6.305.839; morenc, 7.165.592; arròs, 3.059.696. Cigrons, 1.628.678; faves, 1.929.665; pèsols, 401.496; mongetes, 1.691.105; llenties, 334.433; erps, 686.492; cacauet, 215.118.

Per tractar de les reformes tributàries tingué lloc a l'Institut de Sant Isidre una assemblea a la qual assistiren representacions agràries de tot Catalunya. Els senyors Maspons i Ragasol llegiren unes memòries i proposaren als assembleïstes unes conclusions que foren aprovades i que el president de l'Institut, senyor Baró d'Esponellà, portà a Madrid.

En síntesi, les conclusions aprovades foren les següents:

«La propietat rústica no pot suportar més impostos i tributs dels molts que ja té.»

«Que amb el poc temps que s'ha fixat per a informar, no és suficient per a fer la declaració de riquesa que es demana.»

«Les cases de camp no han de tributar, puix que no són finques urbanes; al contrari, són un element que ajuda a l'agricultura i que és necessari fomentar.»

«La creació del Registre d'arrendaments ha de fer-se d'acord amb la Llei civil, evitant que una mesura de caràcter fiscal envaeixi l'òrbita dels drets civils, la qual perjudica per igual al propietari com a l'arrendatari. No han d'ésser els propietaris interessats els que han de fer la declaració de la riquesa, sinó l'Estat, per mitjà del cadastre parcelari.»

Tots els assembleïstes es demostraren decididament contraris als projectes tributaris del senyor Calvo Sotelo.

L'exportació de bestiar. Segons notícies oficials, l'exportació de bestiar espanyol durant l'any 1924 ha tingut un augment d'un milió de pesetes respecte la de l'any 1922, i un altre de tres milions comparada amb la de l'any 1923. El nombre de caps exportats en els tres anys darrers és de 14.485, 11.337 i 16.228, respectivament, pels anys 1922, 1923 i 1924.

Els bestiar cavallí, mular i boví presenten augments d'exportació en 1924 comparativament amb els dos anys anteriors; el bestiar llanar comparat amb 1923 únicament. Les altres espècies de bestiar han estat en baixa en relació amb els anys precedents.

La rabassa morta. De Madrid diuen que és segur que un dels temes que primer vol estudiar el director general d'Agricultura és el de la rabassa morta, el qual estudi obrirà la informació que projecta comprensiva de tots els problemes agro-socials d'Espanya.

Hom parla d'entusiastes oferiments de col·laboració per part d'elements de la terra. Ben mirat, si no es donen pressa, potser arribin tard per apuntalar aquesta tradicional institució.

La importància d'una indústria agrícola. Per la campanya 1925-26 treballaran a Alemanya 263 sucreries-refineries per a elaborar el sucre de remolatxa. Amb una extensió territorial 14 vegades més petita, la Catalunya estricta, sols posseeix una sucreria, en tant que si les tinguéssim en la proporció alemanya en tindríem 20.

És clar que les condicions agrològiques i climàtiques no són les mateixes ni de bon tros, però amb tot i això ens trobem realment a Catalunya força endarrera del lloc que ens correspon en aquesta indústria, a la qual podrien dedicar-se forces extensions de terreny que avui vénen sofrint fortes crisis amb el sistema actual d'assolament.

Assemblea forestal. Se n'ha celebrat una a Madrid, amb assistència de representants dels productors i dels industrials fusters. En la reunió es limitaren a lamentar-se de la crisi que, per no ésser menys que altres produccions, travessa la producció i la indústria forestal.

Estudiant amb bona fe les causes de la crisi, les varen trobar. En donen tres de causes principals, si bé és veritat que en el fons totes són variacions sobre un mateix tema: Primera, manca d'exportació de fustes espanyoles; segona, depreciació de la moneda estrangera; tercera, impossibilitat de fer la competència als mercats exteriors, especialment França i Txeco-eslovàquia, que envien fusta a Espanya a preus i condicions molt més acceptables que els del país.

Les vaquerries urbanes, poc a poc ja van plegant el ram. Els vaquers tot és anar demanant allargaments, per allò que es diu que qui dia passa... Ara ha estat a a capital d'Epanya que el governador ha fet la cara sèria donant un veritable disgust a una pila d'aquests bons ramaders sense terra.

Les guerres comercials i les produccions agrícoles. En el Congrés nord-americà, Mr. Ernest Lonith ha declarat que 23 països, entre els quals els Estats Units, protestarien de la restricció d'exportar el cautxú de les colònies angleses. Fa notar com amb la millor fe del món bona part dels mateixos consumidors ja havien insistit constantment per tal d'augmentar el preu d'aquesta matèria en veure el mal caire que les coses prenen.

Un altre diputat, el senyor Mc. Keewn, amb aires de menjacriatures, va abogar per limitar l'exportació del cotó com a represàlia de ço que els feia la «vella Europa» amb el cautxú.

Deixant de banda l'agror i l'elegància del gest, cal convenir que el sistema és expeditiu, car no miren en perjudicar els cotonaires agrícoltors per afavorir els industrials del cautxú. Caram, caram, als Estats Units també?

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs. — Superfosfat d'ossos, 18-20 % d'àcid fosfòric i 1-2 % de nitrogen, a 17 pessetes; superfosfat de calç, 18-20 %, a 12'50; superfosfat, 16-18 %, a 11; superfosfat, 13-15 %, a 9'50.

Sulfat amònic, 20-21 % de nitrogen, a 49 pessetes; nitrat de sosa, 15-16 %, a 46.

Sulfat de potassa, 90-92, equivalent a 49-50 % de potassa pura, a 34 pessetes; clorur de potassa, 90-92, equivalent a 50-51 % de potassa pura a 28 pessetes. Tot per 100 quilos i per vagó complet.

Anticriptogàmics i insecticides. — Sofre sublimat flor, pur, a 18 pessetes els 50 quilos; refinat Luisiana, a 13 els 40 quilos; Floristella 90-10, a 13 el 40 quilos; canó, a 34 els 100 quilos; sulfat de ferro en gra, a 13 pessetes; en pols, a 14. Per sac de 70 quilos.

Bestiar, carns. — Preus fermes per manca d'existències. Moltons fins, de 5'10 a 5'25 pessetes quilo; ovelles fines, de 4'90 a 5; ovelles país, de 4'50 a 4'70; bous grossos, de 5'35 a 5'70.

Cereals i farines. — Al mercat de Barcelona han arribat, qui sap per què, bastants més vagons dels que normalment pot absorbir. El fet sembla degut a la por, per part dels pagesos, d'una baixa deguda a la bona collita que s'espera arreu a conseqüència de les últimes nevades: any de neu, any de bé de Déu, diu l'adagi.

També hi influeix de segur, el número de vagons que finalment les companyies han posat a disposició dels agricultors. Malgrat tot, però, pot apuntar-se una lleugera puja.

Blats: Aragó i Navarra, 53 a 55 pessetes; Castella i Manxa, 51 a 55; Extremadura, 49 a 50; Urgell i Vallès, 52 a 53. Preus els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen.

Farines: Força, 80 a 90 pessetes; extra local, 68 a 69; corrent local, 66 a 66'50; extra-blanca Castella, 67 a 67'25; blanca corrent Castella, 65'50 a 66; baixa, 60 a 61. Preus sac de 100 quilos damunt carro Barcelona.

Arròs: Bomba i Calasparra, 145 a 146 pessetes; bomba, 132 a 135; selecte, 75 a 76; Matisat, 72 a 74; Bell-lloc base, 70 a 71; trencat, 60 a 62; farina d'arròs, 61 a 64.

Cereals: Moresc Plata, 34 a 34'50; ordi Extremadura i Manxa, 46 a 47; ordi estranger, 41 a 42; ordi Urgell i comarca, 45 a 46; civada Extremadura, 43 a 44; civada estrangera, 39 a 40.

Despulles: Número 3, 30 a 31 pessetes; número 4, 28 a 29; segones, 23 a 24; terceres, 21 a 22; quartes, 20 a 21; estranger (segons classe), 18 a 23. Preus els 60 quilos, amb sac damunt carro Barcelona.

Menut (prims), 19 a 20; segonet, 18 a 19; segó, 14 a 15. Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona.

Fruits secs. — Ametlla amb closca, mollar, a 230 pessetes; closca forta, a 125; gra esperança primera, a 620; llargueta, a 620; gra Mallorca esco-

llida, a 610; íd. propietari bona, a 590; íd. íd. corrent, a 580. Tot per 100 quilos

Avellanes : negreta escollida, a 125 pessetes ; garbellada, a 120 ; collita a 110 ; gra primera, a 400. Tot per 58 quilos.

Prunes : Clàudies, a 18 pessetes ; Màlaga, a 10 ; managuet, a 20 ; moscatellana, a 15. Tot per 100 quilos.

Nous : Escollides, a 150 pessetes ; colliter, a 125 ; per 100 quilos.

Farratges i aliments per al bestiar. — Alfa's primera, 9 a 9'50 ; alfals segona, 8 a 8'50 ; palla llargueta, 5'50 a 6 ; palla curta, 4'50 a 5. Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barceona.

Polpa remolatxa país, 31 a 32 ; turtó de coco, 32 a 33 ; farina de llinosa, 43 a 44. Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Llegums. — Faves Llobregat, a 45-46 pessetes ; faves Extremadura i Andalusia, 45-49 ; favons íd., 48-49 ; veces Navarra, 54-55 ; veces Sagaria, 51-52 ; veces Aadalusia, 51-52 ; veces estrangeres, 45 a 46 ; veces de Castella, 51-52 ; escaiola Andausia, 89-90 ; erps, 44-45 ; titus, 43-44 ; faves estrangeres, 44-46 ; favons estrangers, 46-48. Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Mongetes : Mallorca, 76-77 pessetes ; Prat, 80-85 ; Urgell, 80-85 ; València, 78-80 ; estranger, segons classe, 70-80.

Cigrons : Sauc, 178 a 180 pessetes ; blancs arf. al. 44-46, 148 a 150 ; blancs ar. alf., 48-50, 142 a 145 ; blancs ar. al. 52-54, 136 a 138 ; blancs ar. al. alf 58-60, 120 a 122 ; blancs ar. alf. 60-65, 110 a 115 ; pelona, 90 a 100 ; lleties, 80 a 90. Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Olis. — Els mateixos preus de la passada informació.

Durant la quinzena el mercat ha sofert fortes oscil·lacions. Totes les cotitzacions van baixar al començament de dos i tres duros per carga ; en acabar, però, ha retornar de nou la fermesa de part dels tenedors, i els preus s'han reanimat, tornant a pujar fins a igualar es de la quinzena anterior

(Informació facilitada per Lisini Andreu, corredor d'olis, Via Layetana, 51.)

Ous. — Fayó extra, a 66 pessetes el conte ; Cartagena frescos, a 118 ; Mazagan, a 86 ; país (càmara), a 84 ; Mallorca, a 96.

Vins. — Els moments actuals són més aviat d'espera. Tothom està pendent de les noves disposicions que a conseqüència de les campanyes dels viticultors, de les seves anades a Madrid i de la reunió del Consell de l'Economia nacional s'hauran de dictar. Déu vulgui que vinguin i que pesin un bon pedaç a la viticultura ! Les impressions pel moment són bones, car sembla que el govern s'ha convençut finalment de la necessitat imprescindible de fer seriosament alguna cosa per a salvar la crisi i per a treure de la misèria milers de famílies.

El mercat continua encalmat, com sempre. Algunes operacions s'han fet a 1'25 grau carga en vins negres, i a 1'60 en vins blancs. Al Penedès s'ha arribat a 1'70.

Pel que es refereix a França, es nota encara cert encalmament; no obstant els preus s'aguanten i no s'ha verificat la baixa que sol tenir lloc a finals i a començament d'any, coincidint amb els balanços. Per altra part, la collita havent estat deficient, els preus hauran de pujar, o quan menys sostenir-se. Les bones qualitats que s'han obtingut aquest any asseguren llur conservació.

ILLUÍS MARSAL

CONSULTORI

En aquesta secció contestarem gràtuitament i per torn rigorós a tots les consultes que facin els lectors

J. S., Teyà. — Li hem contestat particularment.

J. C., Pont de Vilumara. — Li hem contestat particularment, trametent-li les dades que ens ha proporcionat el professor Danès.

A. T., Ciutat. — La proposició que feia el senyor Juscafressa, tal com ell la feia o més o menys modificada, ens ha semblat molt interessant. Sempre hem cregut que calia augmentar la nostra bibliografia agrícola, migrada i mesquina. Avui publiquem un altre article tractant del mateix tema. Si vostè vol, pot aprofitar les pàgines d'AGRICULTURA per a exposar els seus punts de vista. Hem de mirar que la idea no es perdi, per la utilitat que pot reportar.

J. M., Sarrià. Quan el gruix de la closca de l'ou no és normal, la incubació, tant natural com artificial, sol anar malament, a causa d'una evaporació massa forta. Per aconseguir-ho, doni a les gallines pols d'ossos o de closques d'ostres. També va bé tirar un xic de calç als grans.

Pel que es refereix a la malaltia de les gallines, ens sembla que es deu tractar d'agalles de les potes, malaltia produïda per un petit acàrid. Per combatre-la, fiqui les potes de l'aviram dins l'aigua calenta, per a estobar les costres, i separi-les després, sense fer sang. Després pinti les potes amb una barreja d'oli i petroli, en parts iguals, ben batuda. Desinfecti, demés, el galliner amb aigua creslada al 5 per 100.

A. B., Caldes. — Per a terres secaneres i calices, el millor peu del cirerer és el de Santa Llúcia; dona els arbres més robustos i de més longitud.

I. R. B., Tarragona. — Per a poder adquirir adobs amb absoluta garantia, ens sembla que el millor és que es faci soci d'un sindicat agrícola. Els sindicats compren o haurien de comprar, fent analitzar l'adob, cosa que vostè, pel preu exagerat, no pot fer absolutament. I si no fa analitzar el que compra, no pot saber el que li donen, què és.

S. B., Lleyda. — Per a combatre les malalties de les arrels, es recomana el sulfur de carbó, però és un producte car i d'ús difícil, car requereix un aparell especial per a injectar-lo al terreny. Segons la naturalesa de la malaltia, poden emprar-se altres remeis.

R. S.

CLAPES I JULIÀ

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfosfats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Bordeus.

Sulfat d'amoníac i nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

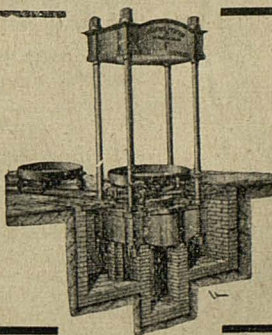
Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'èmbol per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberries - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

Compañía anónima de Productos Químicos

Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

Acids sulfúric, muriàtic, nítric i fluorídric. - Amoníac puríssim i comercial. Alums, Bisulfats de sosa Sulfat d'Alúmina, de sosa, de zenc, Mini de plom, Litargiri, Sulfur de ferro, etc.

MONCADA, 23
Barcelona

Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)

adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un fullotó explicatiu

Fàbrica de bàscales
i caixes per a cabals

Carretera

Coll Blanch, 31

Telèfon 184 H.

R. ROCH H.

(HOSPITALET)
BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la ració diària ha d'ésser concentrada (1:4). Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

sos gorrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança.

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:

Enric Teixier GRANOLLERS
(BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi recent i rigorosament autèntic. Res de les taules d'alimentació en destús

80 a 85 % Proteïnes i
Fosfats; 7 % Calç

El salvador de l'agricultura és el

Sabó - Pyrethre CAUBET

Destruïx ràpidament tots els paràsits

És un insecticida incomparable, perquè a la par que gran tòxic per als insectes, és inofensiu per a l'home i animals domèstics

Demaneu mostres i fulls explicatius, gratis:

Antoni Caubet s. a.

Ribas, 5 Correspondència: Apartat 522
BARCELONA

Vins SABATÉ

F. García Ruano

Lauria, 100 Telèfon 1614 G.

Ceps resistents
Grans produccions
Berlandieris

"Centro Vitícola del Panadés"

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
(Barcelona)

JAUME SABATÉ

Telèfon 1

Demaneu-se catàlegs

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries protèiques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans » » 500 a 650 »	2
» petits » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

Els miliars de

petits ous
de l'ovari

d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponadora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

Farina de Peix Fresc

“ATLANTIC”

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 %; Fosfats i Lecitines, 18 %; Calç, 7 %, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIÀRIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

USINES SCHLÖESINGR FEERS & Co-MARSELLA

Casa fundada en 1846 Societat Anònima per accions - Capital: 3.600.000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septèmes i Arles

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %. Constitueix l'ensofriment ideal, pràctic i econòmic de fudres, bocots i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc.

Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fullets dirigir-se a

J. DORGEBRAY, Via Laietana, 12 - BARCELONA

Importador exclusiu i depositari general per a Espanya

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu, AGRICULTURA